

'Allahu, udalji greške od mene daleko kao što si udaljio istok od zapada!

Ebu Hurejre, radjallahu 'anhu, veli: "Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, šutio bi malo između izgovorenog tekbira i učenja Fatihe. Kasnije sam ga upitao: 'Allahov Poslaniče, žrtvovao bih za tebe svoga oca i majku - šta govoriš pri šutnji između izgovorenog tekbira i učenja (Fatihe)?' 'Govorim: 'Allahu, udalji greške od mene daleko kao što si udaljio istok od zapada! Allahu moj, očisti me od pogreški kao što se bijela haljina čisti od prljavštine! Allahu moj, saperi moje pogreške vodom, snijegom i gradom!'"

[صحيح] [متفق عليه]

Nakon što bi Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, izgovorio tekbir za namaz, malo bi šutio (ne bi se čuo) prije nego počne sa učenjem Fatihe. Tada bi učio određene dove otpočinjući namaz njima. Jedna od dova koja se prenosi u tom kontekstu jeste: "Allahu, udalji greške od mene daleko kao što si udaljio istok od zapada! Allahu moj, očisti me od pogreški kao što se bijela haljina čisti od prljavštine! Allahu moj, saperi moje pogreške vodom, snijegom i gradom!" Molio bi Allaha da ga udalji od grijeha kako ih ne bi učinio, kao što su udaljeni istok i zapad. Također, ako bi se desilo da učini neki grijeh, molio bi da ga očisti kao što se uklanja prljavština sa bijele odjeće i da mu sapere greške kao što se čisti vodom, snijegom ili gradom.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/3104>

